RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 360/74

af 4. februar 1974

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for tørrede figner, henhørende under pos. ex 08.03 B i den fælles toldtarif, med oprindelse i Spanien

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 43 og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Spanien, undertegnet i Luxembourg den 29. juni 1970, foreskriver i artikel 2, stk. 1, jfr. artikel 9 i bilag I, åbning fra Fællesskabets side af et årligt fællesskabstoldkontingent på 200 tons tørrede figner, i pakninger af nettovægt 15 kg og derunder, henhørende under pos. ex 08.03 B i den fælles toldtarif, med oprindelse i Spanien; i medfør af artikel 9 i nævnte bilag er tolden for dette kontingent lig med 30 % af tolden i den fælles toldtarif for den pågældende vare;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og fortsat adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt anvendelse uden afbrydelse af den sats, der er fastsat for nævnte kontingent ved enhver indførsel af den pågældende vare i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne, synes at ville respektere det nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at svare til den faktiske udvikling på markedet for den pågældende vare, skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der på den ene side beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Spanien i en repræsentativ referenceperiode, og på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de sidste tre år, for hvilke der foreligger statistiske tal, repræsenterer de tilsvarende indførsler for hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer fra Spanien følgende procentdele:

	1970	1971	1972
Tyskland	—	—	—
Benelux	30	100 (= 5 t)	—
Frankrig	70	—	—
Italien	—	—	—

under hensyn til disse faktorer og til de forudberegninger, der er forelagt af visse medlemsstater, samt til nødvendigheden af i det foreliggende tilfælde at sikre en rimelig fordeling mellem alle medlemsstaterne af den forpligtelse, der er indgået ved den pågældende aftale, kan den første procentvise fordeling af det samlede kontingent tilnærmelsesvis fastsættes således:

Tyskland	10
Benelux	30
Frankrig	50
Italien	10;

for at tage hensyn til udviklingen hvad angår indførslerne af den pågældende vare i de forskellige medlemsstater, bør det samlede kontingent deles i to dele idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres oprindelige kvota; for at yde importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed, bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 80 % af kontingentmængden;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse, er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvota trækkker en supplerende kvota på reserven; hver medlemsstat skal trække på denne reserve, når hver af dens supplerende kvoter er næsten fuldstændigt opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de oprindelige kvoter og de supplerende kvoter skal være gyldige indtil slutningen af kontingentperioden; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbagefører en væsentlig del heraf til reserven, for at undgå at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens det kunne anvendes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, Kongeriet Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Indtil den 31. december 1974 suspenderes tolden i den fælles toldtarif delvist for tørrede figner i pakninger af nettovægt 15 kg og derunder, henhørende under pos. 08.03 B, med oprindelse i Spanien, ned til 3 % inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent på 200 tons.

Artikel 2

1. En første del på 160 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1974, udgør nedennævnte mængder:

Tyskland	16 tons,
Benelux	48 tons,
Frankrig	80 tons,
Italien	16 tons.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 40 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvota — således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller samme kvota nedsat med den del, der er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, trækning af en anden kvota på 15 % af den oprindelige kvota, eventuelt til den højere enhed.

2. Såfremt den anden kvota, der trækkes af en medlemsstat efter at den oprindelige kvota er opbrugt, er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 opstillede betingelser, trækning af en tredje kvota på 7,5 % af dens oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt den tredje kvota, der trækkes af en medlemsstat efter at den anden er opbrugt, er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat under samme betingelser trækning af en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne foranstalte trækning af kvoter, der er mindre end fastsat i disse stk., såfremt der er grund til at antage, at disse ikke opbruges. De underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt sig for at bringe dette stk. i anvendelse.

Artikel 4

De supplerende kvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1974.

Artikel 5

Såfremt en medlemsstat ikke har opbrugt sin oprindelige kvota den 15. september 1974, tilbagefører den til reserven senest den 10. oktober 1974 den uudnyttede del af denne kvota, som overstiger 20 % af grundmængden. Den kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke udnyttes.

Medlemsstaterne underretter senest den 10. oktober 1974 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, der er gennemført indtil den 15. september 1974 inklusive, og som afskrives på fælles-

skabskontingentet samt om den eventuelle del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over mængderne af de kvoter, der er åbnet af medlemsstaterne i overensstemmelse med artiklerne 2 og 3 og underretter hver af disse, så snart den har modtaget meddelelserne om reservens udnyttelsesgrad.

Den underretter senest den 15. oktober 1974 medlemsstaterne om reservemængden, efter at tilbageførslerne er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, hvorved reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og med henblik derpå angiver den størrelsen af denne rest til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning med henblik på, at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt uden afbrydelse at foretage afskrivninger på deres sammenlagte andele af Fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne yder de importører af den pågældende vare, der er etableret på deres område, sikkerhed for fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne foranstalter afskrivning af indførsel af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som denne vare forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de afskrevne indførsler på de i stk. 3 angivne betingelser.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Det i denne forordning fastsatte toldkontingent åbnes for året 1974.

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1974.

På Rådets vegne

W. SCHEEL

Formand